

Biografi: Imam Abul Hasan al-Shadhili

[Starta bildspel](#) | [Stäng](#)

IMAM ABUL HASAN AL-SHADHILI

(d. 656 H. i Humaythira, Egypten)

Av bmk © damas.st

Hans fullständiga namn är: Taqi al-Din Abul Hasan `Ali ibn `AbdAllah ibn `Abd al-Jabbar – *radiya Allah ´anhu*. Han släktband går på fädernet tillbaka till Profeten Muhammads – *salla Allah ´aleihi wa sallam* – dotterson al-Hasan ibn `Ali ibn Abi Talib, och på modernet till al-Husayn – fred vare med dem alla. Han har benämnts efter by Shadhila nära staden Tunis, dit hans läromästare Ibn Mashish sände honom för att förankra tariqan.

Hans levnad

Imam Abul Hasan (*radiya Allah ´anhu*) föddes i byn Gumara i Rif-området som ligger i Atlasbergen i Maghrib (dagens Marokko) år 593 H. Hans första lärare var `AbdAllah ibn Harazim (d. 633), som var elev till Abu Madyan. Som ung reste han österut för att söka sin läromästare. I Bagdad mötte han år 618 H en av den tidens störste andlige ledare, al-Sayyid Abu al-Fath al-Wasiti. Denne sade till honom: "Du har kommit hit för att söka al-Qutb – men han finns där du kommer ifrån – i Maghrib." Så återvände och leddes till Ibn Mashish. Han klättrade upp för det berg där Ibn Mashish vistades, och fann där en brunn, där han tvättade sig ren från kroppslig och andlig smuts, och bad till Allah: "**O Allah, jag har tvättat bort min kunskap och mina gärningar, så att jag inte har någon annan kunskap eller gärning än vad som kommer från denne Sheikh**". Därefter hälsade honom Ibn Mashish med orden: "Välkommen (och han nämnde hans namn och härkomst). **Du kom till oss fattig på kunskap och gärning, och av oss tog du emot rikedomar från denna världen och nästa.**"

Efter att ha vistats en tid i Ibn Mashish's sällskap sände denne honom till Ifriqiya (Tunisien) ochg sade till honom: "Du kommer att bli denna tids qutb." Abul Hasan drog sig tillbaka i en grotta i Zaghwan-beget nära byn Shadhila som ligger mellan Tunis och Qairwan. År 640 H. kom han sedan ned till staden Tunis. Han bosatte sig i al-Balad (vid "den kakelpydda moskén") och började kalla människor till Allah. Han stannade i flera år i Tunis, och det var där han för första gången träffade den man som skulle bli hans efterträdare: Abu al-`Abbas al-Mursi. Imam Abul Hasan sade om honom: "Denne Abul `Abbas – så länge han känt Allah, har det aldrig funnits någon slöja som skilt honom från Allah. Om han så hade bett om en slöja, skulle han inte funnit någon."

År 646 lämnade Imam Abul Hasan Tunis och bosatte sig i Alexandria i Egypten, där han sedan tillbragte resten av sitt liv. I ett stort torn som hörde till stadsmuren inredde han bostäder till sin familj och sina följeslagare, en moské, gästrum, och utrymmen för undervisning.

Hans jihad

Han stred år 648 H (1250), tillsammans med sina följeslagare och andra `ulema och awlia, i slaget vid al-Masura, till försvar mot den franske kungen Louis' korståg mot Egypten.

Hans sista resa

Imam Abul Hasan brukade göra Hajj vartannat år. År 656 H (1258 CE), några veckor efter det att Hulugu Jengis Khan hade skövlut Baghdad, stadde han sig på sin årliga hajj-resa. Denna gång bad han att en spade och en likskrud skulle packas i hans bagage. Hajj-rutten gick genom Damanhur, via Kairo, uppför Nilen till `Idfui övre (södra) Egypten, varifrån man korsade Röda Havet till Jeddah. Och Imam Abul Hasan gick bort i Humaythira i

ʿAydhah-öknen – enligt ett löfte han fått från Allah på en plats som aldrig vederfarits förtryck.

I *“Lataif al-Minan”* återberättas från Imam Abul Hasans son och vår mästare, Shihab al-Din Ahmad: “Sheykhen sade då han dog: **ʿSannerligen, jag tillfört denna väg, något som ingen annan kommit med,**” Hans kropp tvättades i Humaythiras vatten, som därefter blev välsmakande och överflödande och räckt till alla släcka törsten hos alla de resällskap som gjort halt där sedan dess. Abu ʿAbdAllah ibn al-Nuʿman, som brukade skriva dikter till Imam Abul Hasans ära, antyder detta i några diktrader:

“Efter hans död bevitnade jag hans underverk
Som tydligt framstår mot dem som förnekar hans upplysthet.”

Sheikh ibn ʿAta Allah säger i *Lataʿif al-Minan*: “Hans tariqa härstammar från Sheikh ʿAbd al-Salam ibn al-Mashish, och Sheikh ʿAbd al-Salam har sin härstamning från ʿAbd al-Rahman Sheikh al-Madani, osv. led efter led fram till al-Hasan ibn ʿAli ibn Abi Talib, må allah finna behag i honom. Jag hörde vår Mästare Abu al-ʿAbbas säga:

‘Denna vår Väg härstammar inte från öster och inte från väster, utan den återförs led efter led till al-Hasan ibn ʿAli ibn Abi Talib, må allah finna behag i honom, som var den förste Qutben.’ “

“Han brukade nämna sin Sheikh, och avstå från att framhålla sina egna meriter, till en dag en person sade till honom: ‘Mästare, vi hör dig säga: “Sheikhen sade”, och det är sällan du tillskirver dig själv något.’ Sheikhen [Abul Hasan] sade då till honom: ‘Om jag med varje andetag ville säga: “Allah sade”, skulle jag sagt “Allah sade”; och om jag med varje andetag ville säga: “Allah’s Sändebud sade”, skulle jag säga “Allah’s Sändebud sade”; och om jag med varje andetag ville säga: “Jag sade”, skulle jag säga “Jag sade”. Men jag säger “Sheikhen sade” och låter bli att nämna mig själv av adab gentemot honom.’ ”

Imam Abul Hasan’s murider

Bland dem som tog tariqa av honom befann sig många av hans samtida stora lärda, som ʿIzz al-Din ibn ʿAbd al-Salam, Ibn Daqiq al-Id, Makin al-Din al-Asmar, ʿAbd Allah al-Laqqani och många andra. Sammanlagt fostrade han 40 murider till rättfärdiga och värdiga bärare av tariqan, främst bland dem Abul ʿAbbas al-Mursi.

Han efterlämnade inga skrifter – han brukade säga: “Mina följeslagare är min böcker” – men det finns ett stort antal brev från den korrespondens han upprätthöll med sina följeslagare i Tunis. Dessa brev är värdefulla dokument för den som vill förstå hans lära. De genomsyras av den kärlek han hyste för sin följeslagare – ja han såg det som sin uppgift som Sheikh att vara en fader och fostrare (*rabib*) för dem, han kände dem mycket nära och hyste en intim vänskap med dem var de än befann sig. En del av dessa brev sammanställdes av en av Imamens tunisiska följeslagare, Muhammad ibn al-Sabbagh, i boken “Durrat al-Asrar”.

Mötet mellan Imam Abul Hasan och Qadi ʿIzz al-Din ibn ʿAbd al-Salam

Muhammad ibn Ibrahim ibn ʿAyyad berättar [2/ Al-Mafakhir]:

Ett år då Sheikhen (Abul Hasan) stadede sig till Hajj-resa, var det uppror mot Kairos härskare, så denne var upptagen med att kväsa upprorsrörelsen och försåg inte (de hajj-resande) med några skyddstrupper. Sheikhen lämnade sitt tält och gav sig av, och folk följde honom. Folk samlades kring Qadin `Izz al-Din ibn `Abd al-Salam och frågade honom angående resan. Denne sade: Det är inte tillåtet att resa utan skyddstrupper när det råder fara. Sheikhen uderrättades om detta och sade då: Låt mig träffa (qadin), så ett möte anordnades i moskén samma fredag. (Sheikhen) sade till (qadin): "O faqih, om det finns någon, för vilken världen inte är mer än ett enda språng, anser du då att det är tillåtet för honom att resa trots faran eller ej?" (Qadin) sade: "Den som befinner sig på den nivån omfattas inte av fatwan." Sheikhen sade då: "Vid Allah – ingen gud finns utom Han – jag tillhör dem, för vilka världen inte är mer än ett enda språng, och om jag ser något som utgör en fara för folk, för jag dem med ett steg till trygghet, Du vet lika väl som jag vilken ställning vi har inför Allah den Upphöjde, den Majestätiske. Du må därför be mig bekräfta sanningen i vad jag sagt."

(Sheikhen) – må Allah finna behag i honom – reste, och på vägen framträdde många underverk. Ett av dem var t.ex. att tjuvar kom till karavanen under natten. När de befann sig mitt i karavanen reste sig runt omkring dem murar som hindrade dem från att komma ut, precis som om de befann sig i en befäst stad. På morgonen kom de till Sheikhen med ånger och omvände sig till Allah den Upphöjde.

Vid återkomsten till Cairo kom Qadin dem tillmötes och folk berättade om vad de hade sett av Allah's underverk, Väl inne i staden avlade Qadi `Izz al-Din besök hos Sheikhen, och denne sade till honom: "O faqih, vore det inte av artighet inför min förfader, Allah's Sändebud, välsignelser och fred vare med honom, skulle jag på `Arafat-dagen ha tagit karavanen till `Arafat-berget i ett enda språng." Muftin svarade: "Jag tror på Allah." Sheikhen fortsatte: "O faqih `Izz al-Din, se här bekräftelsen av det jag sagt." Så sträckte han ut sin välsignade högra hand mot Qibla, och alla som var närvarande såg i denna stund Ka`ba framför sig, och folk ropade högt av häpnad. Qadin sänkte sitt huvud inför (Sheikhen) och sade: "Min Mästare, från denna stund är du min Sheikh." Sheikhen svarade honom: "Du är min broder, insha'Allah." Må Allah den Upphöjde finna behag i dem.

I "*Lata'if al-Minan*" berättas följande:

En gång när Sheikh Abul Hasan återvände till Kairo från en Hajj-resa, besökte han Sheikh `Izz al-Din `Abd al-Salam, innan han gick till sitt eget hem, och sade till honom: "Allah's Sändebud, välsignelser och fred vare med honom, hälsar dig." Sheikh `Izz al-Din kände då sin egen ringhet och att han inte var värd en sådan hälsning. Några dagar senare besökte han Imam Abul Hasan och fann i hans sällskap bl.a. Sheikh al-`Alam Ya-Sin, en av eleverna till Shiekh Muhiy al-Din Ibn al-`Arabi, som sade: Vi är mycket glada över det vi fått höra. Det är inte många nuförtiden som hälsas av Allah's Sändebud." Sheikh `Izz al-Din sade: "Må Allah dra en slöja över oss." Då sade al-`Alam Ya Sin: "Må Allah dra undan slöjan så att sanningen blir tydlig."

Någon sade till Imam Abul Hasan: "Ingenstans på jordens yta finner man en mera lysande cirkel för (studiet av) rättslära än Sheikh `Izz al-Din `Abd al-Salam's, eller en mera lysande cirkel för att studiet av hadithkunskap som Sheikh Zaki al-Din `Abd al-`Azim's, eller en mera lysande cirkel för att studiet av de (gudomliga) realiteterna än din."

Uttalanden av Imam Abul Hasan

Imam Abul Hasan brukade säga: "En Sheikh är inte den som leder till det som tröttar ut dig, utan den som leder dig till det som ger dig ro." [*Lata'if al-Minan*]

Han sade: "Tecknet på att ens hjärta har befriats från kärlek till denna värld är att när han förvärvar jordiska

egendomar, så använder han dem fritt, och när han förlorar dem upplever han en känsla av befrielse.” [*Lata'if al-Minan*]

Referenser:

1. “*Lata'if al-Minan*” av Sheikh Ibn ‘Ata Allah al-Sakandari
2. “*Al-Mafaihir*”
3. “*Durrat al-Asrar*” av Muhammad ibn al-Sabbagh

Från: <http://damas.st>

Bildspel: Bilder från Humaythira

[Starta](#)

Relaterade sidor

- [Tariqans grunder | Ahmed Zarruq](#)
- [Havslitanian - حزب البحر - Hizb al-Bahr](#)
- [Den allmänna åkallan - Wird ‘amm](#)
- [Biografi: Sheikh Abul ' Abbas al-Mursi](#)
- [Bildspel: Humaythira](#)